

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2021, declarate de avocații Tatiana Malai și Stanislav Creciun, în numele inculpaților

Cristei Gheorghii XXXXXX;

Racu Igor XXXXXX.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i> <i>18.07.2016 – 13.12.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>17.01.2019 – 22.03.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>26.05.2021 – 09.06.2021.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești din 13 decembrie 2018, Cristei Gheorghii a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive de la 22.05.2016 până la 22.05.2017.

Racu Igor a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal la 6 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive de la 22.05.2016 până la 22.05.2017.

Procesul penal în privința lui Racu Igor pe art. 157 Cod penal, a fost încetat, pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală.

2. Instanța de fond a constatat că Racu I. *se învinuiește* că la 22 mai 2016, aproximativ la ora 02.40, deplasându-se cu automobilul de model „VAZ 2101”, n.î. XXXXXX , la stâna din extravilanul XXXXXX, XXXXXX, împreună și de comun acord cu Cristei G., ultimul se afla la volanul automobilului, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând conform unui plan dinainte determinat în scopul comiterii unui atac tâlhăresc, adică însușirii bunurilor altei persoane, prin aplicarea violenței periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, au pătruns pe teritoriul stânei amplasate în extravilanul XXXXXX, XXXXXX, unde Cristei G. a rămas de pândă, iar Racu I., folosind arma de model „TOZ BM” cal. 16 mm, a îndreptat-o spre ciobanul stânei Coca V., amenințându-l cu aceasta, i-a cerut o capră, după care i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței și între ei s-a iscat o bătaie, unde Racu I. a efectuat o împușcătură, în rezultat la ce le-a cauzat concubinei ciobanului, Cimpoieș L., precum și fiului acestuia, Cimpoieș R., a.n. 2008, plăgi prin împușcare, cauzându-i leziuni corporale medii, iar în acest timp Coca V. l-a îmbrâncit pe Racu I. și acesta a căzut peste carcasa geamului jos, de unde a fost preluat de Cristei G., după care ambii s-au urcat în automobil și au dispărut de la fața locului.

Instanța a reținut că, inculpatul Cristei G. nu a recunoscut fapta incriminată.

În baza probelor administrate, instanța a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpaților și le-a încadrat acțiunile în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, ca tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra persoanelor în scopul sustragerii bunurilor, însoțită de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, comis de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, acțiunile inculpatul Racu I. fiind calificate și pe art. 157 Cod penal, ca vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată prin imprudență.

3. Procurorul în Procuratura raionului Ialoveni, Vasile Danu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Racu I. să fie condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal la 8 ani închisoare.

Apelantul a invocat că instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului Racu I. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, însă i-a aplicat pedeapsa de 6 ani și 8 luni închisoare, care nu este prevăzută de această normă legală, sancțiunea respectivă fiind de la 8 la 10 ani închisoare.

3.1. A declarat apel și avocata Svetlana Bubuic, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Racu I. să fie achitat pe art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelanta a indicat că acuzarea nu a prezentat nicio probă pertinentă și concludentă care ar demonstra vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de fond nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, în ansamblu și a dispus condamnarea lui Racu I. nefiind stabilită intenția și înțelegerea prealabilă a inculpaților de a săvârși infracțiunea.

Deci, vina inculpatului Racu I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal nu și-a găsit confirmare și acesta urmează a fi achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

3.2. Avocatul Mihai Rudenco, la fel, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cristei G. să fie achitat pe art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelantul a invocat că, potrivit art. 100 Cod de procedură penală, probele administrate urmau a fi apreciate și verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar verificarea probelor constă în analiza lor și coroborarea cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin, deoarece inculpatul în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond nu a recunoscut vina, or, nu a comis un act tâlhăresc asupra părții vătămate și nu a folosit arma de model „TOZ BM” la stână, pentru a sustrage o capră.

4. Potrivit dispozitivului și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2021, apelurile au fost admise, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Racu Igor a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal la 8 ani și 10 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 22.03.2021, cu includerea perioadei arestării preventive de la 22.05.2016 până la 22.05.2017.

Racu Igor a fost recunoscut vinovat pe art. 157 Cod penal și liberat de pedeapsă, din motivul intervenirii termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală.

Cristei Gheorghii a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive de la 22.05.2016 până la 22.05.2017.

Corpul delict: o armă de model „B”, cu nr. 53637 cu două țevi lise de calibru 16x70, 8 cartușe de calibru 16x70 aflate la păstrare la IP Ialoveni - de nimic.

Corpul delict: automobilul „VAZ”, n.î. XXXXXX - de restituit proprietarului Stropșă G.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Cristei G. nu s-a prezentat, în privința acestuia fiind pornit dosar de căutare, urmând a examina cauza în lipsa lui.

Părțile vătămate Coca V. și Cimpoieș L., în privința cărora s-au întreprins măsuri de înștiințare despre locul, data și ora examinării, la fel, nu s-au prezentat, fiind posibilă examinarea cauzei în lipsa lor.

La examinarea cauzei, instanța de fond a încălcat prevederile art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: pct. 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; pct. 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; pct. 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; pct. 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Or, sentința urmează a fi casată, dat fiind faptul aprecierii incorecte de către instanța de fond a stării de fapt și de drept a comiterii infracțiunilor, deoarece constatarea instanței de fond nu corespunde nemijlocit circumstanțelor în care faptele infracționale au fost comise, în situația în care instanța de fond nu constată faptele ca fiind comise de inculpați, dar specifică că persoanele sunt învinuite de comiterea unei fapte.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la 22 mai 2016, aproximativ ora 02.40, Racu I., deplasându-se cu automobilul de model „VAZ 2101”, n.î. XXXXXX, la stâna din extravilanul XXXXXX, XXXXXX, împreună și de comun acord cu Cristei G., ultimul se afla la volanul automobilului, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând conform unui plan dinainte determinat în scopul comiterii unui atac tâlhăresc, adică însușirii bunurilor altei persoane, prin aplicarea violenței periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, au pătruns pe teritoriul stânei amplasate în extravilanul XXXXXX, XXXXXX, unde Cristei G. a rămas de pândă, iar Racu I., folosind arma de model „TOZ BM” cal. 16 mm, a îndreptat-o spre ciobanul stânei, Coca V. amenințându-l cu aceasta, i-a cerut o capră, după care i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul în regiunea feței și între ei s-a iscat o bătaie, unde Racu I. a efectuat o împușcătură, în rezultat la ce le-a cauzat concubinei ciobanului, Cimpoieș L., precum și fiului acestuia, Cimpoieș R., a.n. 2008, plăgi prin împușcare, cauzându-i leziuni corporale medii, iar în acest timp Coca V. l-a îmbrâncit pe Racu I. și acesta a căzut peste carcasa geamului, jos, de unde a fost preluat de Cristei G., după care ambii s-au urcat în automobil și au dispărut de la fața locului.

Acțiunile inculpaților Cristei G. și Racu I. au fost încadrate în baza art.188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra persoanelor în scopul sustragerii bunurilor, însoțită de violență periculoasă pentru viața și sănătatea persoanei, de două persoane prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, iar ale inculpatului Racu I. și în baza art. 157 Cod penal, ca vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată prin imprudență.

Instanța de apel a statuat că, în baza probelor administrate, este dovedită cu certitudine vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate.

Astfel, potrivit declarațiilor inculpatului Cristei G., date în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de apel, acesta a pledat nevinovat și a explicat că la 22.06.2016 a fost acasă și aproximativ pe la orele 02.30, împreună cu Racu I., au mers cu automobilul în direcția XXXXXX, XXXXXX la un cumătru al acestuia. Ajungând la o stână de oi, Racu I. a ieșit din automobil și a luat cu el o armă care era în automobil. A auzit o împușcătură, a ieșit și a mers spre stână, unde Racu I. și ciobanul se băteau. S-a implicat în conflict, a încercat să-i despartă, a luat pușca și a plecat spre casă.

Conform declarațiilor inculpatului Racu I., date în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de apel, acesta nu a recunoscut vina incriminată și a declarat că la 21.05.2016, împreună cu Cristei G., au mers cu automobilul acestuia în XXXXXX, XXXXXX. Cristei G. l-a informat că are o pușcă, iar el l-a rugat să meargă la o stână de oi pentru a propune la vânzare. Anterior el a avut probleme cu ciobanul de la stână. Ajungând la stână și văzând că ciobanul s-a speriat de el că avea o pușcă, au început să se certe și să sară la bătaie. A împușcat în aer, apoi s-au auzit niște strigăte, a intrat în casă și a văzut o femeie și un copil. A văzut că copilul era însângerat și el s-a speriat. După ce Cristei G. a luat pușca, ambii au fugit în sat pentru a suna la urgență.

În instanța de apel, inculpatul Racu I. a susținut apelul declarat de avocatul său, indicând că învinuirea îi este clară și că susține declarațiile făcute la urmărirea penală, însă nu este de acord cu sentința. Solicită respingerea apelului acuzării și aplicarea unei pedepse mai blânde. Nu cunoaște a cui era arma, dar el a luat-o din mașina lui Cristei G. Nu a avut vreun motiv să ia arma, consumase alcool și nu și-a dat seama ce face. A fost reținut la 19.01.2020 pe altă cauză, intentată pe art. 186 Cod penal și la moment

execută pedeapsa. A mers la stână pe 22.05.2016, deoarece cunoaște părțile vătămate. Nu-și amintește cât timp sora lui a lucrat la stână. Cristei G. nu a cunoscut că el se duce la stână. Arma a fost la el, iar Cristei G. i-a luat-o din mână. Nu cunoaște ce vârstă are tatăl lui Cristei G.

Totodată, vina inculpaților Cristei G. și Racu I. este dovedită pe deplin prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, și anume:

declarațiile părții vătămate Cimpoieș L., date în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de apel, că era împreună la stână cu concubinul său Coca V. și cu copiii ei. După ce s-au culcat, la miezul nopții au auzit o împușcătură. Coca V. a ieșit afară, lăsând ușa de la casă deschisă. A auzit un glas de bărbat care i-a zis concubinului să-i dea o capră. Între ei s-a iscat o bătaie, iar persoana care se bătea cu concubinul avea pe umăr o pușcă, apoi acela a îndreptat-o în pieptul concubinului. Între timp, persoana, pe motiv că s-a enervat, a împușcat în direcția lor. În timpul împușcăturii a simțit o durere puternică în regiunea gambei stângi. Feciorul său a început să plângă și a văzut că el este rănit. Apoi, prin întuneric a venit altă persoană care i-a smuls arma și i-a zis să meargă pentru că va veni poliția;

declarațiile părții vătămate Coca V., date în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de apel, că la 22.05.2016 pe timp de seară se afla la stână. S-a auzit că a venit cineva cu automobilul în vale, apoi a auzit o împușcătură. A ieșit afară și l-a văzut pe Racu I. Acesta i-a pus pușca în piept și i-a zis să-i dea o capră, apoi între ei s-a iscat o bătaie. Racu I. a tras cu pușca, apoi a venit Cristei G. și i-a luat pușca;

declarațiile martorului Malcoci I., făcute în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de apel, că sunt prieteni cu Racu I. La data de 22.05.2016, ea împreună cu Racu I. erau la poarta casei sale, apoi pe acesta l-a telefonat cineva și a mers în XXXXXX, XXXXXX;

declarațiile martorului Tulbure T., făcute în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de apel, că Cristei G. este concubinul ei, iar automobilul cu care s-a deplasat este al tatălui ei. Tatăl ei avea o pușcă, dar nu cunoaște dacă o deținea legal;

declarațiile martorului Batereanu S., date în instanța de fond, verificate prin citire în instanța de apel, că cunoaște inculpații, iar cu Cristei G. sunt cumetri. În anul 2016 a fost telefonat de către Cristei G., care i-a spus că are un automobil de model „VAZ” care este defectat și urmează a fi reparat. În luna aprilie au sărbătorit ziua de naștere a lui Cristei G., care l-a întrebat ce să facă cu arma aflată în automobil;

plângerea lui Cimpoieș L. parvenită la Serviciul de Gardă al IP Ialoveni la ora 01.42, că Cimpoieș L. și fiul său Cimpoieș R. de 7 ani au primit leziuni prin împușcătură din armă;

procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.05.2016, prin care a fost supus cercetării imășul din marginea XXXXXX, XXXXXX la o distanță de 1,2 km., unde este amplasată un ocol pentru animale, la deal de ocol este o căsuță din fortan, acoperită cu foi de ardezie;

fototabelul de cercetare la fața locului;

raportul de expertiză medico-legală nr. 2325 din 23.05.2016 în privința lui Coca V., prin care s-a stabilit că la acesta careva leziuni corporale vizibile n-au fost depistate;

raportul de expertiză medico-legală nr. 1547/d din 22.06.2016, prin care la Cimpoieș L. s-a constatat: plagă prin arma de foc a gambei drepte, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, cu suprafața de

interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și, în baza acestuia criteriu, se califică că vătămare ușoară;

raportul de expertiză medico-legală nr. 1675/D din 28.06.2016 prin care s-a constatat la Cimpoieș R., a.n. 2008, plagă prin armă de foc în regiunea brațului drept 1/3 medie. Plagă prin armă de foc în regiunea bazinului lateral pe dreapta ce au condiționat șoc traumatic, care au fost cauzate în rezultatul acțiunilor traumatice prin armă de foc cu alic, ce au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare medie;

procesul-verbal de ridicare a 8 cartușe cu cal 16 mm., identice de culoare violetă cu inscripția „16 CHEDDITE-16”;

raportul de expertiză balistică nr. 34/12/1-R/3296 din 22.06.2016, efectuat de IGP Centrul tehnico-criminalistic și expertiză judiciară, prin care s-a concluzionat, că arma cu nr. 53637 se referă la categoria armelor de foc letale și este o armă de vânătoare de model „B” cu două țevi lise de calibru 16x70, cu lovitură centrală, confecționată industrial în anul 1947, la uzina din or. Tula;

raportul de expertiză nr. 34/12/1-R/3371 din 22.06.2016 efectuată de IGP, Centrul tehnico-criminalistic și expertiză judiciară, prin care s-a concluzionat că 8 cartușe sunt de vânătoare cu lovitura centrală de calibru 16x70, cu încărcătura de alic cu diametru de 2,5 mm., confecționată la uzina „Chedditeitaly srl” or. Livorno Italia, destinația pentru trageri din arme cu țevă lisă de calibru 16x70;

declarațiile martorului Racu Iulia, date în instanța de apel, că Racu I. este fratele său. Când acesta a fost cu pistolul la stână nu a vrut oi și s-a pornit cu pușca la vânătoare. S-a dus cu un băiat, însă nu cunoaște cu cine. La sfârșitul verii 2017, nu ține minte exact luna, a lucrat la stână, 3-4 luni. Cimpoieș a luat-o pe ea să lucreze la stână, însă nu i-a plătit nimic. I-a povestit fratelui său și el i-a spus că o să stea de vorbă cu ei. A lucrat înainte de cazul dat. Nu cunoaște ce s-a întâmplat în acea zi la stână.

Cu toate că inculpații au pledat nevinovați, cele relatate de părțile vătămate Cimpoieș L. și Coca V. se confirmă prin însăși declarațiile inculpatului Racu I. că, împreună cu Cristei G., au mers cu automobilul acestuia în XXXXXX, XXXXXX, iar în drum Cristei G. i-a spus că are o pușcă. Ajungând la stână și văzând ciobanul care s-a speriat de el că avea armă, a început să se certe. A împușcat în aer, apoi s-au auzit niște strigăte, a intrat în casă și a văzut o femeie și un copil, copilul era însângerat. După ce Cristei G. a luat pușca și ambii au fugit în sat.

Și inculpatul Cristei G. a relatat că împreună cu Racu I. au fost la o stână, iar acesta a ieșit din automobil și a luat cu el arma. Fiind în automobil a auzit o împușcătură, s-a dus spre stână și a văzut că Racu I. și ciobanul se băteau. S-a implicat în conflict, a încercat să-i despartă, a luat pușca și a plecat spre casă.

Deci, în acțiunile inculpaților este prezentă acțiunea principală prevăzută la infracțiunea de tâlhărie, manifestată prin sustragere sub formă de tentativă, or, inculpatul Racu I., îndreptând arma spre Coca V., i-a cerut să-i dea o capră, însă primind refuz de la partea vătămată, între cei doi s-a iscat o ceartă.

Totodată, inculpatul Racu I. a recunoscut că a avut un conflict anterior cu ciobanul Coca V. din cauza surorii sale și, împreună cu Cristei G., au mers la stână la partea vătămată, cu intenția de a lua o capră.

Faptul că între Racu I. și Coca V. exista un conflict se confirmă și prin declarațiile martorului Racu I., potrivit căror la sfârșitul verii 2017, a lucrat la stână, a lucrat aproximativ 3-4 luni, dar nu i s-a plătit nimic. I-a povestit fratelui său Racu I. și acesta i-a spus că o să stea de vorbă cu ei.

De asemenea, în acțiunile inculpaților este prezentă și acțiunea adiacentă, prevăzută la infracțiunea de tâlhărie, manifestată prin însoțire în mod alternativ a violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate și/sau amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Or, conform declarațiilor părților vătămate, Racu I. i-a pus pușca în piept lui Coca V. și i-a cerut o capră, apoi între ei a început o bătaie.

Mai mult, în urma altercației între Racu I. și Coca V., inculpatul a efectuat o împușcătură, în rezultatul căreia i-a cauzat concubinei ciobanului, Cimpoieș L., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1547/d din 22.06.2016, plagă prin arma de foc a gambei drepte, cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară.

În același timp, circumstanța agravantă *cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă* rezultă din declarațiile inculpaților că ei s-au deplasat la stână la partea vătămată Coca V., cu arma care se află în mașina, iar martorul Tulbure T. a indicat că Cristei G. este concubinelui său, iar automobilul cu care s-a deplasat acesta este al tatălui ei, care avea o armă, dar nu cunoaște dacă o deținea legal.

Folosirea armei se confirmă și prin declarațiile inculpaților care nu au negat că aveau cu ei o armă care se afla în mașină și din aceasta s-au efectuat împușcături la stână în noaptea de 22 mai 2016.

Conform raportului de expertiză balistică nr. 34/12/1-R/3296 din 22.06.2016, efectuat de IGP Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare, arma cu nr. 53637 se referă la categoria armelor de foc letale și este o armă de vânatoare de model „B” cu două țevi lise de calibru 16x70, cu lovitură centrală, confecționată industrial în anul 1947, la uzina din or. Tula.

Astfel, prin declarațiile părților vătămate, ale martorilor și ale inculpaților se confirmă cu certitudine că inculpații Racu I. și Cristei G., în noaptea de 22 mai 2016, s-au deplasat la stâna de oi din XXXXXX, XXXXXX, la partea vătămată Coca V., având cu ei o arma cu nr. 53637 ce se referă la categoria armelor de foc letale și este o armă de vânatoare de model „B”, săvârșind atacul tâlhăresc.

Iar acțiunile inculpatului Racu I., de amenințare a aplicării violenței, cu aplicarea armei, de către părțile vătămate Coca V. și Cimpoieș L. au fost percepute ca amenințare reală pentru viața și sănătatea lor.

În același timp, latura subiectivă a infracțiunii prevăzută la art. 188 Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, la calificare fiind obligatoriu stabilirea scopului special – de sustragere, prin care se exprimă scopul de cupiditate.

Deci, este dovedită integral prezența în acțiunile inculpaților a laturii subiective, or, aceștia au atentat la sustragerea în mod deschis a bunului părții vătămate, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită cu aplicarea armei, anume

în scop de cupiditate, în situația în care din declarațiile părții vătămate Coca V. rezultă că inculpatul Racu I. a îndreptat arma spre el, cerând să-i dea o capră.

Deși, din declarațiile părților vătămate rezultă că anume Racu I. a îndreptat arma și a efectuat împușcături, iar inculpatul Cristei G. doar l-a preluat pe ultimul, apoi ambii au urcat în automobil și au dispărut de la fața locului, totuși, în acțiunile lui Cristei G. persistă elementele constitutive ale infracțiunii de tâlhărie, or, ambii inculpați au acționat împreună și de comun acord, conform unui plan dinainte determinat în scopul comiterii unui atac tâlhăresc.

Or, inculpatul Racu I. a declarat că în drum Cristei G. i-a spus că are o pușcă, iar el l-a rugat să meargă la o stână de oi. Deși, inculpatul Cristei G. a rămas în automobil, acesta a știut și i-a permis inculpatului Racu I. să ia arma și să se ducă la partea vătămată, fapt ce denotă că între ei a existat o înțelegere de comitere a faptei ilegale.

Împrejurările stabilite denotă clar și fără echivoc că acțiunile inculpaților Racu I. și Cristei G. sunt specifice faptei prevăzute la art. 188 alin. (2), lit. b), d), e) Cod penal.

Deci, este absolut neîntemeiată afirmația apărării că, nici la etapa urmăririi penale, nici în cadrul judecării cauzei, procurorul n-a prezentat probe care ar dovedi că anume inculpații au săvârșit atacul asupra părților vătămate, or, infracțiunea de tâlhărie a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate, care au indicat direct la inculpați, care prin participație, au comis fapta incriminată.

Totodată, în acțiunile inculpatului Racu I. sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii de vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată prin imprudență, or, fiind dovedită vina acestuia în comiterea infracțiunii de tâlhărie, cu aplicarea armei, în urma altercației între Racu I. și Coca V., fiind efectuată o împușcătură de către Racu I., i-a fost cauzată fiului părții vătămate, Cimpoieș R., plagă prin armă de foc în regiunea brațului drept 1/3 medie, plagă prin armă de foc în regiunea bazinului lateral pe dreapta ce au condiționat șoc traumatic, cauzată în rezultatul acțiunilor traumatice prin armă de foc cu alice, ce au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare medie, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 1675/D din 28.06.2016.

Prin urmare, probele administrate confirmă fără echivoc că acțiunile inculpatului Racu I. sunt plasate sub aspect penal, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar acțiunile acestuia just au fost încadrate în baza art. 157 Cod penal

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, că inculpații au comis cu intenție infracțiuni grave, că sancțiunea art. 188 alin. (2) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 8 la 10 ani, că inculpații nu sunt încadrați în câmpul muncii, au o vârstă tânără, au comis faptele în stare de ebrietate, sunt caracterizați negativ, anterior au fost trași la răspundere penală.

În același timp, instanța de apel a conchis că, potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Conform art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție.

Astfel, inculpatul Racu I. urmează a fi liberat de răspundere penală în baza art. 157 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă este una ușoară, iar din momentul comiterii faptei până la adoptarea deciziei, au expirat mai mult de 2 ani, în privința acestuia fiind aplicabile prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

5. Avocata Tatiana Malai a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului Cristei G., în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei, de către aceeași instanță de apel.

Recurenta a indicat că cauza a fost examinată în lipsa părților vătămate a cărui motiv de neprezentare nu a fost cunoscut de participanții la proces.

Totodată, instanța de apel, la aplicarea pedepsei, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 100 Cod de procedură penală și recunoscând vinovăția inculpatului Cristei G. pe art. 188 alin. (2) Cod penal, nu a apreciat obiectiv toate probele administrate, în special, declarațiile inculpaților, martorilor și părților vătămate.

Or, inculpatul nu a comis atacul tâlhăresc. Deși arma era în automobilul pe care îl conducea, el nu a folosit-o, din contra, auzind gălăgie, a intrat pe teritoriul stânei și a aplanat situația. Mai mult, partea vătămată Cimpoieș L. a declarat că nu a văzut inculpatul în ogradă împreună cu Racu I. și nu-l cunoaște pe acesta, iar partea vătămată Coca V. a indicat că, ieșind afară, l-a văzut pe Racu I., anume acesta i-a pus arma la piept și între ei a început o bătaie. Cristei G. a venit și a luat arma din mâna lui Racu I., după ce acesta a tras din armă. Martorii Tulbure T. și Batereanu S. pe Cristei G. nu l-au văzut.

Instanța de apel a omis procesul-verbal de confruntare între Coca V. și Cristei G., în care Cristei G. indică că se afla în automobil când s-a auzit prima împușcătură și că el a smuls arma din mâna lui Racu I. Conform procesului-verbal de confruntare dintre Cimpoieș L. și Cristei G., ultimul a intrat în ogradă după a doua împușcătură, iar potrivit procesului-verbal de confruntare dintre Cristei G. și Racu G., Cristei G. nu i-a dat arma lui Racu I., ultimul singur a luat-o din automobil. Racu I. a confirmat că Cristei G. nu a văzut când el a luat arma. S-au pornit în satul vecin și spontan, Racu I. i-a cerut să oprească, a ieșit din automobil și a mers spre stână.

Hotărârile adoptate sunt ilegale, deoarece în acțiunile lui Cristei G. nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, nefiind demonstrată înțelegerea prealabilă a ambilor de a săvârși infracțiunea.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală - cauza a fost judecată în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Stanislav Creciun, în care solicită casarea deciziei menționate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Racu I. să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanța de apel urma să aprecieze toate probele prezentate de părți și să stabilească cu certitudine existența motivului infracțiunii și

acțiunile inculpatului, ținând cont inclusiv de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Or, inculpatul Racu I. nu a recunoscut vina și a confirmat că nu a avut intenția de a sustrage nimic de la stână și s-a pornit acolo pentru a propune spre vânzare arma pe care o deținea.

Astfel, în acțiunile lui nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de tâlhărie, iar pentru a demonstra existența infracțiunii de tâlhărie, urma să existe intenția de sustragere din partea acestuia.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 p. 6 CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, în recursul avocatului Stanislav Creciun, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală (*pct. 5.1. din decizie*), iar recursul avocatei Tatiana Malai este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală - cauza a fost judecată în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul avocatei Tatiana Malai, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, care ar fi erorile de drept și esența că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, că cauza a fost judecată în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate – în situația în care acest avocat nu reprezenta interesele părților vătămate ale căror drepturi ar fi fost încălcate în aspectul vizat, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursurile declarate nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeieri neargumentate legal de recurenți.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lor, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Coca V. și Cimpoieș L., ale martorilor Malcoci I., Tulbure T., Batereanu S. și Racu I., plângerea lui Cimpoieș L. parvenită la Serviciul de Gardă al IP Ialoveni la ora 01.42 că Cimpoieș L. și fiul său Cimpoieș R. de 7 ani au primit leziuni prin împușcătură din armă, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.05.2016, fototabelul de cercetare la fața locului, raportul de expertiză medico-legală nr. 1547/d din 22.06.2016 că la Cimpoieș L. s-a constatat vătămare ușoară: plagă prin arma de foc a gambei drepte, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate, raportul de expertiză medico-legală nr. 1675/D din 28.06.2016 că la Cimpoieș R., a.n. 2008, s-a constatat plagă prin armă de foc în regiunea brațului drept 1/3 medie și în regiunea bazinului lateral pe dreapta ce au condiționat șoc traumatic, care au fost cauzate în rezultatul acțiunilor traumatice prin armă de foc cu alice, ce au condiționat o dereglare a sănătății de lungă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare medie, procesul-verbal de ridicare a 8 cartușe cu cal 16 mm., identice de culoare violetă cu inscripția „16 CHEDDITE-16”, raportul de expertiză balistică nr. 34/12/1-R/3296 din 22.06.2016, efectuat de IGP Centrul tehnico-criminalistic și expertiză judiciară că arma cu nr. 53637 se referă la categoria armelor de foc letale și este o armă de vânătoare de model „B” cu două țevi lise de calibru 16x70, cu lovitură centrală, confecționată industrial în anul 1947, la uzina din or. Tula, raportul de expertiză nr. 34/12/1-R/3371 din 22.06.2016 că 8 cartușe sunt de vânătoare cu lovitură centrală de calibru 16x70, cu încărcătura de alice cu diametru de 2,5 mm., confecționată la uzina

„Chedditeitaly srl” or. Livorno Italia, destinația pentru trageri din arme cu țeavă lisă de calibru 16x70, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, și pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concluzie prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursurile vizate sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5., 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Deci, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile avocaților au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct.4. – 5.1. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Tatiana Malai și Stanislav Creciun, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2021, în privința inculpaților Cristei Gheorghii XXXXXX și Racu Igor XXXXXX, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 02 iulie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun